

جداسازی و شناسایی ایزوکله‌های *Azotobacter* و اندازه‌گیری فاکتورهای تحریک‌کنندگی رشد آن‌ها

*سودابه دولتی^۱، محسن علمائی^۲، مجتبی بارانی مطلق^۳ و عراز محمد نوری راددوچی^۴

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوم خاک، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، استادیار گروه علوم خاک، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ^۳مرتبی پژوهشی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی، استان گلستان

تاریخ دریافت: ۹۰/۸/۱۴؛ تاریخ پذیرش: ۹۱/۸/۱۹

چکیده

از توباکتر از باکتری‌های مهم منطقه ریزوسفر گیاهان زراعی می‌باشد. این پژوهش به منظور جداسازی جدایه‌های از توباکتر بومی استان گلستان تحت کشت گیاه سویا و بررسی پتانسیل‌های تحریک رشد در این باکتری‌ها به اجرا درآمد. پس از خالص‌سازی، ^{۳۰} جدایه انتخاب و توانایی تشییت نیتروژن مولکولی با روش احیاء استیلن به اتیلن، توانایی تولید اکسین و انحلال فسفر معدنی با روش رنگ‌سنگی و توانایی تولید سیدروفور با استفاده از محیط Cas-Agar مورد بررسی قرار گرفت. نتایج تجزیه واریانس نشان دادکه بین جدایه‌های مختلف از نظر توانایی تولید اکسین و تشییت بیولوژیک نیتروژن تفاوت معنی‌داری وجود دارد. بیشترین میزان تشییت نیتروژن در جدایه AZ_{۲۶} (به میزان ۴۲۸/۲۳ نانومتر در ویال بر هکتار) و کمترین میزان آن در جدایه AZ_{۲۷} (به میزان ۲۱/۳۹ نانومتر در ویال بر هکتار) مشاهده شد، میزان تولید اکسین در جدایه AZ_۴ حداقل ($27/3$ میلی‌گرم بر لیتر) و در جدایه AZ_۲ حداقل ($0/۰۱۵$ میلی‌گرم بر لیتر) بود، همچنین بیشترین میزان تولید سیدروفور در جدایه AZ_{۱۸} و کمترین میزان آن در جدایه AZ_{۱۸} به ترتیب با نسبت قطر هاله بر کلنسی ۶/۳۶ و ۲/۲۴ در مدت ۷۲ ساعت مشاهده شد.

واژه‌های کلیدی: از توباکتر، ایندول استیک اسید، تشییت بیولوژیک نیتروژن، سیدروفور، PGPR

*مسئول مکاتبه: soodabe.dolati@gmail.com

مقدمه

ظرف چند دهه اخیر تلاش برای افزایش تولید در واحد سطح پیامدهایی از جمله مصرف زیاد و نامتعادل کودهای شیمیایی، بهویژه کودهای نیتروژنی را به همراه داشته است که علاوه بر افزایش هزینه تولید اثرات زیستمحیطی نامطلوبی را به همراه داشته است. استفاده از کودهای بیولوژیک می‌تواند ضمن افزایش رشد موجب کاهش مصرف کودهای شیمیایی و آلودگی محیط و بهبود شاخص‌های کیفیت خاک و در نهایت کشاورزی پایدار شود. یکی از شیوه‌های بیولوژیکی برای افزایش تولید استفاده بالقوه از موجودات خاک‌زی مفید که توانایی ثبت نیتروژن مولکولی یا تولید مواد محرک رشد گیاه را داشته، می‌باشد. باکتری‌های ریزوسفری محرک رشد گیاه (PGPR)، گروه وسیعی از باکتری‌های خاک‌زی هستند که به طور مستقیم و غیرمستقیم موجب تحریک رشد و در نهایت افزایش عملکرد گیاهان می‌شوند. این گروه از موجودات در محیط ریشه (ریزوسفر) پتانسیل لازم برای اشغال سیستم ریشه گیاهان را دارند (وسی، ۲۰۰۳). ریزوسفر مکانی است که در آنجا اثرات متقابل بین خاک، گیاهان و میکرووارگانیزم‌ها به‌وقوع می‌پیوندد. جوامع میکروبی ریزوسفر از نظر کمی و کیفی با جوامع میکروبی خاک غیرریزوسفری تفاوت بسیار زیادی دارد (لینچ، ۱۹۹۰). جنس ازتوپاکتر نیتروژن مولکولی موجود در اتمسفر را به صورت آزاد ثبت و وارد خاک می‌کند. این باکتری از جمله مهم‌ترین دی‌ازوتروف‌های ثبت‌کننده نیتروژن مولکولی به حساب می‌آید که در سال‌های اخیر توجه محققان کشور را به خود جلب کرده است. مطالعات انجام شده در سال‌های اخیر نشان داده است که گونه‌های مختلف این باکتری را می‌توان در زمرة انواع باکتری‌های ریزوسفری محرک رشد گیاه نیز قرار داد. باکتری‌های جنس ازتوپاکتر به طور مستقیم و به‌واسطه ثبت نیتروژن مولکولی، افزایش تحرک و قابلیت جذب عناصر غذایی و به‌خصوص تولید فیتوهormون‌های رشد گیاهی (مانند اکسین‌ها، سیتوکینین‌ها و...) موجب بهبود شرایط تغذیه و رشد گیاه می‌شوند. این باکتری به‌علاوه از طریق کنترل عوامل بیماری‌زا، به‌طور غیرمستقیم، نیز به حفظ سلامت گیاه کمک نموده که تأثیر نهایی آن، بهبود رشد و عملکرد گیاهان زراعی می‌باشد (کادر و همکاران، ۲۰۰۲؛ مرکوواسکی و میلیک، ۲۰۰۱).

افزایش قابلیت جذب Fe، Zn و Mo توسط ازتوپاکتر، همچنین توانایی این باکتری در افزایش انحلال فسفر از ترکیبات نامحلول معدنی به اثبات رسیده است که از جمله روش‌های افزایش تحرک و قابلیت جذب عناصر غذایی می‌باشد (مرکوواسکی و میلیک، ۲۰۰۱؛ نارولا و همکاران، ۲۰۰۰). به عقیده کندي

و همکاران (۲۰۰۴) همبستگی نزدیکی بین رشد گیاه و هورمون‌های تولید شده توسط ازتوپاکتر وجود دارد. کومار و نارولا (۱۹۹۹) توانایی انحلال فسفات معدنی در سویه‌هایی از ازتوپاکتر کروکوکوم را گزارش نمودند. این دو محقق نشان دادند سویه M-15/ازتوپاکتر کروکوکوم قادر است غلظت فسفر را در حضور تری‌کلسیم فسفات در حد ۱/۷۷ میکروگرم بر لیتر افزایش دهد.

سیدروفورها از دیگر متابولیت‌های تولید شده توسط ازتوپاکتر می‌باشند که میل ترکیبی شدید با یون آهن سه‌ظرفیتی دارند. سیدروفورها در واقع نوع خاصی از حامل‌های یونی هستند که افزایش تحرک آهن را به عهده دارند. برخی سلول‌های میکروبی به منظور مقابله با تنش کمبود آهن اقدام به ترشح سیدروفور می‌کنند. بررسی‌ها نشان می‌دهد که جدایه‌هایی از ازتوپاکتر قادر به تولید سیدروفور در شرایط کمبود آهن می‌باشند و قابلیت تحرک آهن را در ریزوسفر افزایش می‌دهند (شیوپراساد و پیج، ۱۹۸۹). همچنین ازتوپاکتر در شرایط نامساعد محیطی از جمله خشکی، کمبود مواد آلی و عناصر غذایی به حالت سیست^۱ در می‌آید (ولا، ۱۹۷۴) و بنابراین استفاده از این باکتری در خاک‌های مناطق خشک ایران نیز می‌تواند مفید باشد.

ازتوپاکتر شامل ۷ گونه به نام‌های کروکوکوم^۲، وینلاندی^۳، بیجرینکی^۴، نیگریکانس^۵، آرمیناکوس^۶، پاسپالی^۷ و سالینستریس^۸ می‌باشد. ازتوپاکتر کروکوکوم گونه غالب خاک‌های زراعی در مناطق معتدل می‌باشد. از ویژگی‌های این گونه تولید رنگدانه قهوه‌ای-سیاه نامحلول در آب است. این رنگدانه به علت اکسیداسیون تیروزین به وسیله تیروزیناز که یک آنزیم مس‌دار است ایجاد می‌شود (بکینگ، ۲۰۰۶؛ کریچ، ۲۰۰۵). ازتوپاکتر وینلاندی از نظر مرفو‌لورثی، شبیه کروکوکوم است. کلتهای آن مانند کروکوکوم، لزج نیستند. تولید رنگدانه سبز-زرد محلول در آب از مشخصات این گونه است که در زیر نور فرابنفش به رنگ فلورسنت سبز-زرد دیده می‌شود. ازتوپاکتر بیجرینکی توسط لیپمان (۱۹۰۴) شناسایی شد و به افتخار بیجرینک به این نام معروف شد. باکتری‌های این گونه، بدون توان حرکت می‌باشند.

-
- 1- Cyst
 - 2- Chroococcum
 - 3- Vinelandii
 - 4- Beijerinckii
 - 5- Nigricans
 - 6- Armeniacus
 - 7- Paspali
 - 8- Salinestris

نام ازتوپاکتر نیگریکانس از کلمه نیگرا به معنای سیاه گرفته شده است. رنگ سیاه بدلیل تولید رنگدانه‌های قهوه‌ای- سیاه محلول در آب می‌باشد که توسط بعضی سویه‌های این گونه تولید می‌شوند. سلول‌های رویشی این گونه بدون توان حرکت هستند.

ازتوپاکتر آرمیناکوس اولین بار از خاک‌های جمهوری ارمنستان جداسازی شد، باکتری‌های این گونه دارای تأثیرگذاری پیرامونی متحرک، کلنی‌ها صاف با تحدب زیاد، براق و چسبناک هستند. ازتوپاکتر آرمیناکوس قادر نیست نیترات را به نیتریت و سیستئین و تیوسولفات را به H_2S تبدیل کند که این ویژگی‌ها در شناسایی این گونه از نیگریکانس اهمیت دارد.

ازتوپاکتر پاسپالی تنها گونه ازتوپاکتر است که با گیاه علفی پاسپالوم نوتاتوم^۱ به روش همیاری قادر به تثبیت نیتروژن می‌باشد. این یکی از اختصاصی‌ترین انواع همیاری شناخته شده است (کریج، ۲۰۰۵). برخی جدایه‌های *A. chroococcum* روی محیط‌های غذایی مایع متداول برای کشت *Azotobacter* رشد نمی‌کنند. پیچ (۱۹۸۶) با پژوهش روی انواعی از این جدایه‌ها، آن‌ها را ازتوپاکترهای وابسته به سدیم نامید. پیچ و همکاران (۱۹۹۱) پیشنهاد کردند که این انواع که رشد آن‌ها مشروط به وجود مقدار کافی سدیم در محیط است در گونه جدیدی به نام ازتوپاکتر سالینستریس قرار گیرند (بکینگ، ۲۰۰۶؛ کریج، ۲۰۰۵).

مواد و روش‌ها

نمونه‌برداری: به منظور جداسازی ازتوپاکتر نمونه‌برداری از مزارع سویا استان گلستان صورت گرفت و تعداد ۱۶ نمونه خاک از مزارع مختلف جمع‌آوری شد (تاریخ نمونه‌برداری ۱۳۸۹/۴/۱۴). اطلاعات مربوط به مناطق نمونه‌برداری در جدول ۱ آورده شده است.

جداسازی و خالص‌سازی باکتری: از هر یک از نمونه‌های خاک ۱ گرم به ۱۰۰ سی‌سی آب معمولی استریل شده در اrlen ۲۵۰ سی‌سی اضافه و ۱ ساعت شیک شد، سپس ۱ میلی‌لیتر از این سوسپانسیون به محیط کشت اختصاصی وینوگرادسکی مایع بدون نیتروژن که در لیتر شامل: ۵۰ میلی‌لیتر محلول وینوگرادسکی (در لیتر شامل: ۵ گرم فسفات هیدروژن دی‌پتاسیم، ۲/۵ گرم سولفات منیزیم، ۲/۵ گرم کلرید سدیم، ۰/۰۵ گرم سولفات آهن و ۰/۰۵ گرم سولفات منگنز و pH ۷/۳ تنظیم گردید)، ۱ میلی‌لیتر محلول عناصر کم مصرف (در لیتر شامل ۰/۰۵ گرم از هر یک از املاح مولیبدات پتاسیم، برات سدیم، نیترات کبالت، سولفات مس و سولفات روی است)، ۱۰ گرم مانیتول، ۰/۵ گرم کربنات کلسیم و ۹۵۰ میلی‌لیتر آب مقطر است، اضافه شد و به مدت ۷۲ ساعت به منظور مشاهده

1- *Paspalum Notatum*

توانایی تولید رنگدانه قهقهه‌ای شیک گردید سپس از این سوسپانسیون دارای کدورت رقت‌سازی انجام گرفت و از رقتی که تک‌کلنی‌های مناسب‌تری داشت بر روی محیط کشت وینوگرادسکی جامد به‌منظور خالص‌سازی کشت داده شد و پس از چند مرحله بازکشت کلنی‌های تیبیک بر روی محیط کشت اختصاصی وینوگرادسکی باکتری خالص‌سازی شد. این باکتری به شکل قطره‌ای و لعابی رشد کرده که با گذشت زمان به رنگ قهقهه‌ای سوخته تا سیاه در می‌آید که بیانگر از توپاکتر بودن آن‌ها می‌باشد. شناسایی ایزوله‌ها براساس روش میکروسکوپی و رنگ‌آمیزی (تحرک، واکنش گرم، تشکیل سیست) و آزمایش‌های بیوشیمیایی شامل آزمون کاتالاز، اکسیداز و تولید اسید از قند و تولید رنگدانه بر روی جدایه‌ها صورت گرفت (رجائی و همکاران، ۲۰۰۷).

جدول ۱- موقعیت جغرافیایی مناطق نمونه‌برداری شده در استان گلستان براساس سیستم UTM.

نام منطقه	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی
روستای نومل	۰۲۷۸۱۸۹	۴۰۸۱۲۵۰
روستای اصفهان‌کلاته	۰۲۸۲۲۶۵	۴۰۸۱۷۷۲
روستای مرزنکلاته	۰۲۸۵۳۱۷	۴۰۸۲۴۸۹
روستای حسن‌آباد	۰۲۸۸۲۹۱	۴۰۸۲۹۲۲
روستای دارکلاته	۰۳۱۷۷۰	۴۰۹۲۶۸۰
روستای دلنده	۰۳۳۲۰۵۹	۴۱۰۲۰۱۱
دشت حلقه	۰۳۴۶۴۸۷	۴۱۱۴۳۴۹
جاده گنبد- کالله	۰۳۵۲۷۷۵	۴۱۲۹۱۷۷
کالله	۰۳۶۰۰۱۳	۴۱۲۹۷۹۵
جاده آزادشهر- مینودشت	۰۳۴۵۰۴۶	۴۱۳۵۳۸
دلند	۰۳۱۶۱۷۵	۴۰۹۱۲۲۲
داخل اصفهان‌کلاته	۰۲۸۵۴۷۳	۴۰۸۲۶۹۵
سرخکلاته ۱	۰۲۸۳۸۲۴	۴۰۸۱۷۱۶
سرخکلاته ۲	۰۲۸۳۶۸۱	۴۰۸۴۰۰

آزمون‌های تشخیص گونه‌های از توپاکتر

آزمون احیاء نیترات به نیتریت: هدف از انجام این آزمون، تعیین توانایی احیای نیترات به نیتریت، توسط باکتری‌های از توپاکتر می‌باشد. محیط کشت مورد استفاده برای این آزمون در لیتر شامل: ۳ گرم Beef Extract، ۵ گرم Pepton و ۱ گرم KNO_3 است. پس از تلخیح و کشت ۲۴-۴۸ ساعتی باکتری

در این محیط، از معرف‌های A و B استفاده شد. ابتدا چند قطره از معرف B (۸ گرم اسید سولفانیلیک در ۱ لیتر اسید استیک ۵ نرمال) اضافه کرده و سپس چند قطره از معرف A (۵ گرم آلفانقیل آمین در حجم ۱ لیتر اسید استیک ۵ نرمال) استفاده می‌گردد. ایجاد رنگ قرمز نشانه احیای نیترات و وجود نیتریت در محیط می‌باشد و اگر تغییر رنگ مشاهده نشد نشانه منفی بودن این تست است. برای درک بهتر علت تغییر نکردن رنگ، مقداری پودر روی (Zn) به محیط کشت اضافه می‌گردد. چنان‌چه نیترات در محیط کشت وجود داشته باشد روی آن را به نیتریت احیاء نموده و رنگ قرمز در محیط پدید می‌آید. مشاهده رنگ قرمز در محیط بعد از افزودن پودر روی به آن نشان‌دهنده منفی بودن واکنش می‌باشد و اگر تغییر رنگ مشاهده نشد دلیل بر این است که دیگر نیترات در محیط نیست و به شکل گازی احیاء و تصعید شده و واکنش مثبت است. در بین گونه‌های *Azotobacter* تنها دو گونه A. *paspali* و A. *armeniacus* توانایی احیاء نیترات به نیتریت را دارا نمی‌باشند (رجب‌زاده، ۲۰۰۹).

آزمون مقاومت به فنول: گونه‌های مختلف ازتویاکتر به وجود فنول در محیط کشت حساس بوده و قادر به رشد در محیط دارای فنول نیستند تنها دو گونه ازتویاکتر کروکوکوم و ازتویاکتر وینلاندی قادر به رشد در محیط کشت دارای فنول ۰/۰۵ درصد می‌باشند (کریج، ۱۹۸۴). به این ترتیب به منظور جداسازی ازتویاکتر کروکوکوم و وینلاندی به محیط کشت جامد وینوگرادسکی ۰/۰۵ درصد فنول افزوده و توانایی ایزوله‌ها برای رشد بر روی این محیط بررسی شد.

آزمون مقاومت به بنزووات سدیم: در میان تمامی گونه‌های ازتویاکتر تنها ازتویاکتر وینلاندی قادر به رشد در محیط کشت دارای ۱ درصد سدیم بنزووات می‌باشد (کریج، ۱۹۸۴). با توجه به این قابلیت برای جداسازی ازتویاکتر وینلاندی از سایر گونه‌ها به محیط کشت جامد وینوگرادسکی ۱ درصد سدیم بنزووات افزوده و توانایی رشد ایزوله‌ها بر روی این محیط بررسی شد.

آزمون‌های تحریک‌کنندگی رشد گیاه

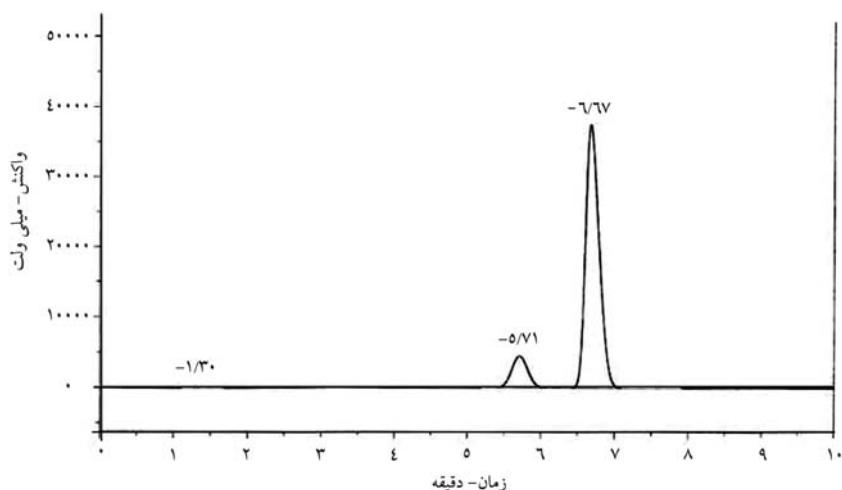
آزمون کمی توانایی تولید IAA^۱: برای اندازه‌گیری کمی توانایی تولید IAA^۱ محیط کشت مایع LB-T^۲ تهییه که ترکیبات این محیط در هر لیتر شامل: ۱۰ گرم تریپتون، ۵ گرم عصاره مخمیر، ۵ گرم کلرید سدیم است و pH نهایی بر روی ۷/۴ تنظیم گردید و به این محیط ۱۰۰ میلی‌گرم بر لیتر L-Tryptophan به عنوان پیش‌ماده تولید اکسین، اضافه شد و با سوسپانسیون میکروبی تازه، تلقیح و

1- Indole Acetic Acid

2- LB-Tryptophan (Luria-Bertani)

به مدت ۴۸ ساعت شیک گردید بعد از سپری شدن این زمان سوسپانسیون میکروبی سانتریفیوژ و محلول شفاف رویی به آرامی جدا و ۱ میلی لیتر از این محلول به ۲ میلی لیتر معرف سالکووسکی (شامل ۱۵۰ میلی لیتر اسید سولفوریک غلیظ، ۲۵۰ میلی لیتر آب مقطر، ۷/۵ میلی لیتر $0/5\text{ FeCl}_3 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$ مولار) افزوده شد. در نهایت شدت رنگ تولید شده توسط دستگاه اسپکتروفتومتر در طول موج ۵۳۰ نانومتر قرائت گردید و با استفاده از مقادیر قرائت شده برای استانداردها مقادیر اکسین تولید شده برای نمونه‌ها محاسبه شد (روبیو و همکاران، ۲۰۰۰) (جدول ۴).

آزمون توان تثیت بیولوژیک نیتروژن: به منظور بررسی توان تثیت نیتروژن مولکولی از روش احیاء استیلن به اتیلن (ARA^۱) استفاده شد. ۲ میکرولیتر سوسپانسیون میکروبی به لوله‌های آزمایش شامل محیط کشت مایع وینوگرادسکی (بدون نیتروژن) اضافه گردید، پس از ۴۸ ساعت آزمایش، درب پنبه‌ای لوله‌ها با درهای پلاستیکی استریل تعویض شد و ۱۰ درصد حجم هوا در داخل لوله با سرنگ تخلیه و به همان میزان گاز استیلن به لوله‌ها تزریق گردید. پس از ۲۴ ساعت انکوباسیون مجدد، ۰/۷ میکرولیتر از هوا در داخل لوله با استفاده از سرنگ هامیلتون به دستگاه کروماتوگرافی گازی (GOW_MAC) تزریق گردید و سطح زیر منحنی ایجاد شده قرائت شد (راویکومار و همکاران، ۲۰۰۴) (شکل ۱).

شکل ۱- نمونه‌ای از گراف دستگاه کروماتوگرافی گازی پیک اول مربوط به اتیلن و پیک دوم مربوط به استیلن می‌باشد.

1- Acetylene Reduction Assay

توانایی تولید سیدروفور: آزمون نیمه کمی توان تولید سیدروفور با استفاده از محیط کشت Cas-Agar انجام گرفت. این محیط طبق روش اصلاح شده الکساندر و زامبر (۱۹۹۱) تهیه و سپس ۱۰۰ میکرولیتر از سوسپانسیون باکتری به روش لکه گذاری روی پلیت‌ها تلقیح شد، توanایی تولید سیدروفور بر مبنای تغییر رنگ محیط کشت از آبی به نارنجی و با اندازه‌گیری قطر هاله نسبت به قطر کلنی باکتری در فاصله‌های زمانی ۴۸، ۲۴ و ۷۲ ساعت اندازه‌گیری و طبقه‌بندی شد (جدول‌های ۵ و ۶).

اندازه‌گیری کمی توanایی انحلال فسفر معدنی: ابتدا از کشت تازه باکتری یک حلقه پر به ۲۵ میلی‌لیتر محیط وینوگرادسکی تلقیح نموده و پس از سپری شدن ۴۸ ساعت ۱ میلی‌لیتر از این سوسپانسیون به ۲۵ میلی‌لیتر محیط اسپربر (در لیتر شامل: ۱۰ گرم Glucose، ۰/۵ Yeast Extract، ۱۵ گرم Agar، ۵ گرم Ca₃(PO₄)₂، ۰/۱ MgSO₄.۷H₂O و ۰/۲ گرم CaCl₂) افزوده و در دور ۱۲۰ دقیقه شیک شد. سپس در زمان‌های ۴۸، ۲۴ و ۱۲۰ ساعت، ۲ میلی‌لیتر از سوسپانسیون در دور ۱۰۰۰۰ در دقیقه به مدت ۱۰ دقیقه سانتریفیوژ شده و ۱ میلی‌لیتر از محلول بالایی با ۱ میلی‌لیتر معرف آمونیوم مولیبدات و اناندات و ۳ میلی‌لیتر آب دی‌یونیزه مخلوط می‌شود. نمونه‌ها به مدت ۲۰ دقیقه در دمای آزمایشگاه قرار گرفته و سپس مقدار جذب نور در طول موج ۴۷۰ نانومتر با دستگاه اسپکتروفتومتر قرائت شد. میزان حلایت فسفر با مقایسه این جذب با منحنی استاندارد تهیه شده توسط KH₂PO₄ محاسبه گردید. در ترسیم منحنی استاندارد ۱ میلی‌لیتر از غلاظت‌های ۰، ۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۲۵ و ۳۰ میلی‌گرم در لیتر KH₂PO₄ با ۳ میلی‌لیتر محیط وینوگرادسکی (بدون تری‌کلسیم فسفات) و ۱ میلی‌لیتر معرف آمونیوم مولیبدات- و اناندات مخلوط و سپس میزان جذب نور در طول موج ۴۷۰ نانومتر توسط دستگاه اسپکتروفتومتر اندازه‌گیری شد.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج آزمایش‌های مورفولوژیک و بیوشیمیایی در جدول ۲ نشان داده شده است.

جدول ۲- برخی خصوصیات مورفولوژیک و بیوشیمیایی جدایه‌های مختلف ازتوبیاکتر خاک‌های تحت کشت سویا در استان گلستان.

رنگ آمیزی گرم	تحرک	تشکیل سیست	تولید رنگدانه قهوه‌ای	آزمون کاتالاز	آزمون اکسیداز	نامحلول در آب
گرم منفی	+	+	+	+	+	+

سودابه دولتی و همکاران

با توجه به این نکته که تمام گونه‌های از توپاکتر به استثناء پاسپالی و آرمیناکوس قادر به احیاء نیترات هستند از طرفی از توپاکتر پاسپالی را تنها از ریشه گیاه پاسپالوم نوتاتوم می‌توان جداسازی کرد، نتایج به دست آمده از آزمون‌های مربوط به جداسازی گونه را می‌توان در جدول ۳ خلاصه نمود.

جدول ۳- آزمون‌های مربوط به شناسایی و گروه‌بندی گونه‌های *Azotobacter spp*

در بین ۲۳ جدایه از توباکتر مورد بررسی ۸۲/۶ درصد جدایه‌ها توان ثبیت نیتروژن مولکولی را از خود نشان دادند یا به عبارت بهتر میزان احیاء استیلن در ۸۲/۶ درصد جدایه‌ها به رو ش GC قابل اندازه‌گیری بود. بیشترین میزان احیاء استیلن به اتیلن در جدایه Az_{۲۶} و به میزان ۴۲۸/۲۳ نانومول اتیلن در لوله بر ساعت و کمترین آن در جدایه Az_۱ (۰/۰۲ نانومول اتیلن در لوله بر ساعت) مشاهده شد. رجایی و همکاران (۲۰۰۷) توانایی ثبیت بیولوژیک نیتروژن مولکولی را در ۶۳ جدایه Azotobacter مورد بررسی قرار دادند، نتایج این پژوهش نشان داد که ۳۴ جدایه از این ۶۳ جدایه این توانایی را داشتند و بالاترین میزان آن ۸/۳ نانومول اتیلن بر ساعت گزارش نمودند.

از بین ۲۳ جدایه بررسی شده در این آزمون بیشترین میزان تولید IAA متعلق به جدایه Az و به میزان $\frac{27}{3}$ میلی گرم بر لیتر بود و کمترین میزان آن $0/157$ در Az۲ مشاهده شد. میزان تولید IAA و اتیلن در این جدایه‌ها در جدول ۵ نشان داده شده است. یاسمین و همکاران میزان تولید IAA

توسط جدایه‌هایی از ازتوبacter، آزوسپریلیوم و باسیلورس را با روش HPLC اندازه‌گیری نمودند و بیشترین مقدار تولید IAA را برای بعضی جدایه‌های ازتوبacter ($90/8 \pm 10$ میلی‌گرم بر لیتر) به دست آوردند. روپیو و همکاران (۲۰۰۰) حداکثر مقدار تولید IAA را در سویه‌های ازتوبacter کروکوکوم در فاز ایستایی رشد گزارش نمودند.

همچنین نتایج تجزیه واریانس نشان داد اختلاف معنی‌داری بین جدایه‌های مورد بررسی از نظر توانایی ثبت نیتروژن مولکولی و تولید اکسین وجود دارد.

جدول ۴- نتایج تجزیه واریانس میزان اکسین تولید شده و نیتروژن ثبت شده در جدایه‌های ازتوبacter.

منابع تغییرات آزادی	درجه	غلظت اکسین تولید شده میزان نیتروژن ثبت شده (میلی‌گرم بر لیتر)	میانگین مربعات میزان تولید شده (نامومتر در ویال بر هکتار)
تکرار	۲	۰/۰۰۰۱	۷۸۴۷/۵۷
جدایه باکتری	۲۹	۱۰۰/۰۴۹**	۴۳۶۱۴/۱۵
خطا	۵۸	۰/۰۰۰۱	۴۷۱۱/۸
ضریب تغییرات	۰/۲۵		۱۴

نتایج به دست آمده از ارزیابی تولید سیدروفور نشان داد که ۱۹ جدایه از ۲۳ جدایه مورد مطالعه توانایی تولید سیدروفور را داشتند. نسبت قطر هاله به کلی در ۷۲ ساعت بین ۶/۳۶-۲/۱۵ متغیر بود و ۸۲/۶۱ درصد جدایه‌ها این توانایی را دارا بودند. با توجه به یکسان بودن مقدار مایه تلقیح نسبت قطر هاله به کلی می‌تواند معیار مناسبی برای مقایسه تولید سیدروفور بین جدایه‌ها باشد. بیشترین میزان تولید سیدروفور در جدایه AZ۲۶ با نسبت قطر هاله بر کلی ۶/۳۶ در مدت ۷۲ ساعت مشاهده شد. رجایی و همکاران (۲۰۰۷) توانایی تولید سیدروفور را در جدایه‌های *Azotobacter* مورد بررسی قرار دادند، نتایج این پژوهش نشان داد که از بین تمام جدایه‌ها تنها ۱۲ درصد آن‌ها در محیط کشت انتخابی Cas-Agar قادر به رشد نبودند و از بین ۸۷ درصد جدایه‌های رشد یافته بر روی محیط، بیش از ۹۰ درصد آن‌ها قابلیت تولید سیدروفورها را از خود نشان دادند.

سودابه دولتی و همکاران

جدول ۵- مقدار اکسین تولید شده و نیتروژن ثبیت شده در جدایه‌های مختلف *Azotobacter spp*

شماره ایزووله	گونه	غلهای اکسین (میلی گرم بر لیتر) بعد از ۴۸ ساعت	میزان نیتروژن ثبیت شده (نانومتر در ویال بر هکتار)
Az _۱	<i>A. vinelandii</i>	۹/۸۹۱ ^e	۳۶/۷ ^{ef}
Az _۷	<i>A. chroococcum</i>	۶/۳۲۷۱ ^g	۱۷۵/۰۱ ^{cdef}
Az _۴	<i>A. chroococcum</i>	۲۷/۳۰۲۳ ^a	-
Az _۷	<i>A. vinelandii</i>	۴/۰۰۳۵ ^h	۱۸۳/۹۲ ^{cde}
Az _۵	<i>A. chroococcum</i>	۰/۷۵۳۷ ^m	۳۸/۷ ^{ef}
Az _۸	<i>A. chroococcum</i>	۶/۲۶۴۳ ^g	۲۶/۰۵ ^{ef}
Az _۴	<i>A. chroococcum</i>	۰/۲۳۵۵ ⁿ	۲۸۰/۱ ^{bc}
Az _{۱۰}	<i>A. chroococcum</i>	۲/۳۰۷۹ ^k	۱۷۹/۰۹ ^{cdef}
Az _{۱۱}	<i>A. vinelandii</i>	۰/۸۹۴۹ ^m	۲۷۵/۵۱ ^{bc}
Az _{۱۲}	<i>A. armeniacus</i>	۲/۱ ^j	۴۳۹/۷۹ ^a
Az _{۱۵}	<i>A. chroococcum</i>	۴/۰۱۹۷ ^h	۲۱۷/۸۸ ^{cd}
Az _{۱۷}	<i>A. chroococcum</i>	۳/۶۱۱ ⁱ	-
Az _{۱۴}	<i>A. armeniacus</i>	۲/۰۸۸۱ ^l	۱۸۵/۷ ^{cde}
Az _{۷۰}	<i>A. vinelandii</i>	۰/۰۱۵۷ ^o	۱۰۷/۰۸ ^{def}
Az _{۱۱}	<i>A. chroococcum</i>	۲/۶۵۳۳ ^j	-
Az _{۱۲}	<i>A. armeniacus</i>	۲/۱۶۶۷ ^l	۲۵۴/۶۱ ^{bcd}
Az _{۱۵}	<i>A. chroococcum</i>	۱۰/۹۴۲۹ ^d	۳۷۷/۰۹ ^{ab}
Az _{۱۷}	<i>A. chroococcum</i>	۲۲/۰۴۲۸ ^b	۴۳۲/۰۷ ^a
Az _{۱۸}	<i>A. chroococcum</i>	۱۱/۷۲۷۹ ^c	۲۱/۳۹ ^f
Az _{۱۹}	<i>A. chroococcum</i>	۰/۰۹۴۲ ⁿ	۱۰۷/۸۳ ^{def}
Az _{۱۴}	<i>A. chroococcum</i>	۹/۰۱۲ ^f	-
Az _{۱۹}	<i>A. vinelandii</i>	۰/۱۵۷ ⁿ	۱۱۷/۳۹ ^{def}
Az _{۰۱}	<i>A. chroococcum</i>	۲۲/۵۰۲۹ ^b	-

* حروف مشترک نشان‌دهنده نبود اختلاف معنی‌دار است.

مجله مدیریت خاک و تولید پایدار جلد (۲)، شماره (۲) ۱۳۹۱

جدول ۶- طبقه‌بندی سویه‌های ازتوپاکتر براساس نسبت قطر هاله بر کلنبی در محیط کشت Cas-Agar

فراوانی (درصد)	نسبت قطر هاله بر کلنبی	کلاس
۲۹/۶۳	۰	D
۲۹/۶۳	۰/۵-۲	C
۲۹/۶۳	۲-۴	B
۱۱/۱۱	>۴	A

جدول ۷- مقایسه جدایه‌ها از نظر قطر کلنبی و نسبت قطر هاله به کلنبی در زمان‌های مختلف.

شماره ایزووله	گونه	نسبت قطر هاله به کلنبی		
		۲۴ ساعت	۴۸ ساعت	۷۲ ساعت
Az _۱	<i>A. vinelandii</i>	۳/۳۲۴	۲/۵۸	۲/۲۹
Az _۷	<i>A. chroococcum</i>	۲/۰۷	۲/۳	۲/۳۲۵
Az _۷	<i>A. chroococcum</i>	-	-	-
Az _۵	<i>A. chroococcum</i>	۲/۰۶۴	۲/۰۵	۲/۶۷
Az _۵	<i>A. armeniacus</i>	۲/۰۸	۲/۱۵	۲/۳۶
Az _۷	<i>A. vinelandii</i>	۱/۹۹	۱/۲	۲/۴۷
Az _۵	<i>A. chroococcum</i>	۱/۹۲	۲/۰۳	۲/۷۳
Az _۸	<i>A. chroococcum</i>	۱/۷۴	۲/۰۵	۳/۰۳
Az _۹	<i>A. chroococcum</i>	۲/۹۸	۳/۴۱	۳/۶۳
Az _{۱۰}	<i>A. chroococcum</i>	۲/۷۹	۴/۸۶	۷/۱۴
Az _{۱۱}	<i>A. vinelandii</i>	۲/۶۳	۳/۰۲	۳/۳۲
Az _{۱۲}	<i>A. armeniacus</i>	۳/۰۱	۵/۰۴	۵/۹۶
Az _{۱۳}	<i>A. chroococcum</i>	-	۱/۳	۲/۲۸
Az _{۱۴}	<i>A. chroococcum</i>	-	۱/۹۸	۲/۳۴
Az _{۱۵}	<i>A. chroococcum</i>	-	۲/۱۴	۲/۳۶
Az _{۱۶}	<i>A. chroococcum</i>	-	-	۲/۴۱
Az _{۱۷}	<i>A. armeniacus</i>	-	۲/۲۳	۲/۳۶
Az _{۱۸}	<i>A. chroococcum</i>	-	۱/۸۲	۲/۲۴
Az _{۱۹}	<i>A. chroococcum</i>	-	۲/۲۳	۲/۷۲
Az _{۲۰}	<i>A. vinelandii</i>	-	-	-
Az _{۲۱}	<i>A. chroococcum</i>	-	-	-
Az _{۲۲}	<i>A. armeniacus</i>	-	-	-
Az _{۲۳}	<i>A. chroococcum</i>	۲/۰۲	۴/۸	۶/۳۶

هیچ یک از جدایه‌های مورد بررسی توانایی انحلال فسفر معدنی را نداشتند. با توجه به این که باکتری در محیط انتخابی به خوبی رشد کرده و حتی با گذشت زمان تشکیل سیستمی دهد و نشان‌دهنده این مطلب است که محیط اثر بازدارندگی روی رشد/ازتوپاکتر ندارد و نیاز به آزمایش‌های تکمیلی دارد. در یک پژوهش گارگ و همکاران (۲۰۰۰) نشان دادند/ازتوپاکتر کروکوکوم قادر است غلظت فسفر محلول را در محیط آبی در حضور سویسترای آلی افزایش دهد. توانایی انحلال فسفات توسط/ازتوپاکتر توسط گاییند و گائور نیز گزارش شده است (کومار و نارولا، ۱۹۹۹). از طرفی گروهی از محققان اعتقاد دارند/ازتوپاکتر به‌نهایی قادر به انحلال فسفات‌های معدنی نبوده ولی تلقیح همزمان آن با سایر باکتری‌های حل‌کننده فسفات اثر معنی‌دار و مفیدی روی رشد گیاه داشته، همچنین اثر باکتری‌های حل‌کننده روی رشد گیاه به‌همراه/ازتوپاکتر بیش‌تر از تلقیح این باکتری‌ها به‌نهایی می‌باشد.

منابع

- Alexander, D.B., and Zumber, D.A. 1993. Responses by iron-efficient and inefficient oat cultivars to inoculation with siderophore-producing bacteria in a calcareous soil, Biol. Fertil. Soils, 16: 118-124.
- Becking, J.H. 2006. The family *Azotobacteraceae*. In: Balows, A., Truper, H.G., Dworkin, M., Harder, W., Schleifer, K.H. (eds.). The prokaryotes, 2nd edn. A handbook on the biology of bacteria: ecophysiology, isolation, identification, applications, Springer, Berlin Heidelberg New York, 4: 3144-3170.
- Garg, S.K., Bhatnagar, A., Kalla, A., and Narula, N. 2001. *In vitro* nitrogen fixation, phosphate solubilization, survival and nutrient release by *Azotobacter* strains in an aquatic system. Bioresource Technol. 9: 101-109.
- Kader, M.A., Main, M.H., and Hoque, M.S. 2002. Effects of *Azotobacter* inoculant on the yield and nitrogen up take by wheat, J. Biol. Sci. 2: 259-261.
- Kennedy, I.R., Choudhury, A.T.M.A., and Keeskes, M.L. 2004. Non-symbiotic bacteria diazotrophs in crop-farming system: can their potential for plant growth promotion be better exploited?. Soil Biology and Biochemistry. 16: 120-131.
- Krieg, N.R. 1984. Bergey's Manual of Systematic Bacteriology, Williams and Wilkins.
- Kumar, V., and Narula, N. 1999. Solubilization of inorganic phosphate and growth emergence of wheat as affected by *Azotobacter chroococcum* mutans, Biol. Fertil. Soils. 28: 301-305.
- Lynch, J.M. 1990. The Rhizosphere. John Wiley and Sons Ltd. Chichester. England, 300p.
- Mrkovacki, N., and Milic, V. 2001. Use of *Azotobacter chroococcum* as potential useful in agricultural application, Ann Microbiol. 51: 145-158.

- 10.Narula, N., Kumar, V., Behl, R.K., Deubel, A., Gransee, A., and Merbach, W. 2000. Effect of P-solubilizing *Azotobacter chroococcum* on N, P and K uptake in P-responsive wheat genotypes grown under greenhouse conditions. J. Plant Nutr. Soil Sci. 163: 393-398.
- 11.Quispel, A. 1974. The Biology of Nitrogen Fixation, North Holand Publishing Company.
- 12.Rajabzade, F. 2009. Isolation, identification and application of *Azospirillum spp.* (PGPR) on rice growth in greenhouse condition. M.Sc. Thesis, Gorgan University of Agricultural Science and Natural Resources, Pp: 93-142. (In Persian with English Abstract)
- 13.Rajaee, S., Raeesi, F., and Alikhani H. 2007. Evaluation ability of some *Azotobacter chroococcum* native soils of Chahar Mahal and Bakhtiari in Production PGPR materials. J. Agric. 30: 4. 33-47.
- 14.Ravikumar, S., Kathiresan, K., Ignatiammal, S.T.M., Selvam, M.B., and Shanthi, S. 2004. Nitrogen-fixation *Azotobacters* from mangrove habitat and their utility as marine biofertilizers, J. Exp. Marine Biol. Ecol. 15: 157-160.
- 15.Rubio, M.G.T., Plata, S.A., Castillo, J.B., and Nieto, P.M. 2000. Isolation of *Enterobacteria*, *Azotobacter sp.* and *Pseudomonas sp.*, producers of Indole-3-Acetic Acid and siderophores from Colombian Rice Rhizosphere, Revista Latinoamericana de Microbiologia, 5: 171-176.
- 16.Shivprasad, S., and Page, W.J. 1989. Catechol formation and melanization by Na^+ -dependent *Azotobacter chroococcum*: a protective mechanism for aeroadaptation. Environmental Microbiology, 55: 1811-1817.
- 17.Vella, G.R. 1974. Survival of *Azotobacter* in dry soil, Al Microbiol. 28: 77-79.
- 18.Vessey, J.K. 2003. Plant growth promoting rhizobacteria as biofertilizers. Plant Soil. 255: 571-586.

Isolation and identification of *Azotobacter spp* and evaluation of their plant growth promoting properties

***S. Dolati¹, M. Olamaee², M. Barani Motlagh² and A.M. Nouryrad Davaji³**

¹M.Sc. Student, Dept. of Soil Science, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, ²Assistant Prof., Dept. of Soil Science, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, ³Research Instructor, Research Center of Agriculture and Natural Resources, Golestan Province

Received: 11/05/2011; Accepted: 11/09/2012

Abstract

Azotobacter is an important bacteria in crop rhizosphere. This research aimed the isolation of local *Azotobacter* under cultivation of soybean plant in Golestan province and their potential growth promoting-ability. After identification of 30 isolates their ability to molecular nitrogen fixation were tested with Acetylene to Ethylene reduction method. Their ability in auxin production and solubilizing the mineral P were tested with colorimetric method and siderophore production potential was tested with Cas-agar medium. The maximum nitrogen fixation was in Az₂₆ (428.23 nm.vial.h⁻¹ ethylene) and minimum in Az₂₇ (21.39 nm.vial.h⁻¹ ethylene). Auxin production was highest in Az₄ isolate (27.3 mg/l) and lowest in Az₂₀ isolate (0.0157 mg/l). Also maximum siderophore production was in Az₉ and minimum in Az₁₈ observed with diameter halo on colony of 6.36 and 2.24 in 72 hours respectively.

Keywords: *Azotobacter*, Auxin, Nitrogen fixation, Siderophore, IAA, PGPR

* Corresponding Authors; Email: soodabe.dolati@gmail.com

